

og længere nede i samme Paragraf: „det forud for Statteaaret gaaende Kalenderaar“. Derved bliver man spændt paa at faa at vide, naar Regnskabsaaret og naar Statteaaret begynder — det staar der ikke. Man har imidlertid været spændt ved Gennemlæsningen af Lovforslaget, og da man kommer til Ende uden at faa at vide, hvad man ønsker, saa begynder man at læse forfra, og saa staar der i Begyndelsen i § 1: „Den personlige Kommuneskat paahviler enhver, der har fast Ophold i Kommunen, efter de hidtil gældende Regler.“ Deri ligger det altsaa: „efter de hidtil gældende Regler“. Derfor, siger jeg, er Lovforslagets Affattelse ikke i og for sig ulorrett, men man skal tænke sig nøje om for at opdage, hvori det bestaar.

Som den ærede foregaaende Taler allerede gjorde opmærksom paa, er § 6 affattet i en lidt vanstelig Form. Der er imidlertid maaste en hel Del Ting, som skulle siges deri, og det er maaste vansteligst at faa nævnt, hvad der skal nævnes ud over bunden Mæring, naar det skal gøres i eet Punktum; dog tror jeg, det kunde gøres i en noget bedre Form.

Det sidste Stykke af § 9 er affattet i en meget ubelig Form. Det er allerede bekendt, efter hvad det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds sagde, at det ærede Medlem ikke havde forstaaet det saaledes, som den ærede Minister vilde have det forstaaet. Jeg har hørt forskellige andre Opfattere af det; jeg har endog hørt den Opfattelse, at hvis et Aktieselskab i Ets. kun giver et Udbytte af 1 Procent, skulde det endogsaa have Penge til for at bo i Kommunen. Det er naturligvis ikke Meningen, men det er dog affattet i en ubelig Form. Jeg gør opmærksom paa dette, fordi ethvert Lovforslag bør affattes i den klareste og tydeligste Form, og da navnlig et Lovforslag som dette, der er beregnet paa at skulle anvendes meget udstrakt over hele Landet af Kommunens Medlemmer; thi det er naturligvis meget ubelig, naar de, der skulle benytte Lovene, skulle henvende sig til sprogtyndige og lovtyndige Folk for at faa at vide, hvorledes Lovene skal forstaaes, og for Resten kan det jo endog hændes, at de ikke faa det at vide, thi det sker jo ogsaa, at de sagtyndige ere uentge.

Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at Lovforslaget begynder, som jeg allerede har oplæst, med at sige: „Den personlige Kommuneskat paahviler enhver, der har fast Ophold i Kommunen efter de hidtil gældende Regler, dog saaledes“, og saa kommer der 13 Paragraffer, som ere delte i

en hel Mængde Underparagraffer — § 1 har f. Eks. Lit. a—d, og en hel Mængde Punktummer o. s. v.; og desuden siges der i § 2, at „de nærmere Regler for Udførelsen af Bgningen paa Formue og Vejlighed fastsættes ved Vedtægter, der . . .“ o. s. v. Meningen er altsaa, at dette i og for sig ikke lidet vigtige Lovforslag skulde ikke alle de foregaaende Love ihjel; tværtimod, det beholder alle de foregaaende, „dog saaledes“. Det bliver allerede temmelig indviklet; men saa forudsættes det oven i Købet i § 2, at der yderligere kommer en hel Del ny Regler til. Det forekommer mig ikke at være nogen klar og tydelig Maade at skrive Love paa. Det forekommer mig, at naar man vil skrive Love, bør man faa meget som muligt undgaa at henvise til tidligere Love, og jeg vilde derfor have sat langt mere Pris paa, at dette Lovforslag, i Stedet for at begynde i § 1 med at sige, at alle de hidtil gældende Regler eksistere endnu, og i § 2 at bebude ny Regler, havde endt med at sige, at alle tidligere Lovforslag om denne Sag dermed vare ophævede.

Derefter kommer jeg til nogle enkelte af Bestemmelserne, og jeg skal da gøre opmærksom paa, hvad allerede er paapeget af den ærede foregaaende Taler, at det faste Ophold i en Kommune af kortere Varighed end 4 Maaneder begrundes ikke Skattepligt. Det Forslag, der blev forelagt i forrige ordentlige Samling af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, gik ud paa, at fast Ophold i 1 Maaned skulde begrunde Skattepligt til Kommunen; imidlertid blev der i den Betænkning, som blev afgiven af det Udvalg, der i den Anledning blev nedsat, af et Flertal foreslaaet nogle Endringer, og derefter blev Opholdet ikke sat til 1 Maaned, men til 2 Maaned. Paa første Side i den da afgivne Betænkning staar der: „dog mener Flertallet i Udvalget at kunne nedsette Tidsgrænsen for Skattepligten fra 4 til 2 Maaned“. Der var imidlertid i dette Udvalg et Mindretal paa 2 Medlemmer, der ikke mente, det var værd at nedsette Tidsgrænsen. Det gjorde nogle Bemærkninger, som findes i den foreløbige Betænkning Side 3 (jfr. Tillæg B. 1891—92, Sp. 1958), hvori siges, at dette vilde kun komme ganske enkelte Landkommuner til Gode. Der siges f. Eks.: „en saadan Regel vilde imidlertid i Virkeligheden kun blive til Gavn for ganske enkelte Kommuner, der i øvrigt som yndede Sommeropholdssteder eller ved deres Beliggenhed i Nærheden af større Befolkingscentre ere stærkt begunstigede; for Landets øvrige Kommuner vilde den derimod nærmest blive til Skade“. Derfor kan dette